

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3908/2019
08.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгиша Лазић, адвокат из ..., против туженог Дом здравља Смедеревска Паланка, са седиштем у Смедеревској Паланци, кога заступа Општинско правобранилаштво Смедеревске Паланке, ради поништаја решења о престанку радног односа и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1373/2019 од 22.05.2019. године, у седници одржаној 08.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1373/2019 од 22.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица Смедеревска Паланка П1 121/18 од 09.11.2018. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење директора туженог бр. .../... од 05.02.2016. године, којим је тужиљи престао радни однос код туженог са 08.02.2016. године, услед технолошких, економских и организационих промена и обавезан тужени да тужиљу врати на рад; а ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 139.500,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1373/2019 од 22.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Великој Плани, Судска јединица Смедеревска Паланка П1 121/18 од 09.11.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је била код туженог у радном односу на неодређено време, на пословима ... . Поступајући по инструкцији Министарства здравља од 06.01.2016. године, тужени је спровео поступак рационализације броја запослених, ради њиховог смањења, у складу са Законом о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору. С тим у вези донет је Правилник о систематизацији радних места са табеларним прегледом и описом послова, дана 03.02.2016. године, на који је Министарство здравља дао сагласност 05.02.2016. године, а на основу кога је престала потреба за обављањем послова на којима је тужила радила. У складу са наведеним Правилником тужени је донео одлуку о престанку потребе за обављањем одређених послова и послова на којима постоји потреба за смањењем броја извршилаца од 04.02.2016. године, те је утврђено да од укупно 258 запослених на неодређено време, 8 њих који обављају послове нездравствених радника, а међу којима је тужила, представљају вишак запослених. Образложени су критеријуми који су примењени приликом бодовања, које је вршила комисија установљена одлуком Управног одбора од 08.01.2016. године. Побујаним решењем туженог од 05.02.2016. године, тужили је због престанка потребе за обављањем послова које је радила, уговор о раду отказан са 08.02.2016. године, уз исплату отпремнине. Правилник о систематизацији радних места од 03.02.2016. године, којим нису предвиђени послови које је тужила претходно обављала, истакнут је на огласну таблу послодавца 08.02.2016. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови побијано решење поништили као незаконито, јер је донето пре ступања на снагу Правилника о систематизацији радних места код туженог, на основу кога је тужени био дужан да спроведе рационализацију броја запослених.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепеним пресудама правилно је примењено материјално право из члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/14), када је поништено побијано решење туженог којим је тужили отказан уговор о раду и тужени обавезан да тужилу врати на рад. Наиме, правилно закључују нижестепени судови да нису били испуњени услови да тужили буде отказан уговор о раду побујаним решењем од 05.02.2016. године, као технолошком вишку, у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, будући да Правилник о систематизацији радних места којим су укинута послови ... на којима је тужила радила, у том моменту није ступио на правну снагу, јер је објављен на огласној табли туженог дана 08.02.2016. године, а на правну снагу ступио осмог дана од дана објављивања. Исти закључак изводи и Уставни суд у Закључку од 14.11.2017. године, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Како се осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане другостепене пресуде, Врховни касациони суд је на основу члана 414. ЗПП и без детаљног образлагања ревизијских навода, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Луговац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић